

ת"פ 18672/12/15 - מדינת ישראל נגד א ק

בית משפט השלום בחיפה

19 יולי 2016

ת"פ 18672-12-15 מדינת ישראל נ'
ק(עציר)

בפני כב' סגנית הנשיא, השופטת אורית קנטור
המאשימה
נגד
הנאשמים
א ק (עציר)

ב"כ המאשימה עו"ד בנעים

ב"כ הנאשם עו"ד יורין (ס.צ)

הנאשם הובא

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה חבלנית של בת זוג, איומים, היזק לרכוש במזיד, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

2. בתאריך 6/12/15 תקף הנאשם את בת זוגו באופן הנטען בכתב האישום וגרם לה לחבלות נשוא התיעוד הרפואי והצילומים תוך שהוא מאיים עליה שיהרוג אותה, את בנה ואת אימה (בכתב האישום מצוין כי לבני הזוג בת משותפת, אך מתברר כי מדובר בבן).

הנאשם נעצר בעקבות אירועים אלה, אך שוחרר ביום 11/1/16 בעקבות תסקיר מעצר שהתקבל בעניינו.

כחלק מתנאי השחרור הורה בית המשפט (מותב זה) כי על הנאשם להמנע מכל יצירת קשר עם המתלוננת.

בתאריך 24/3/16 הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שהגיע לבית המתלוננת, ביקש מהמתלוננת לחזור אליו, וכשביקשה ממנו לצאת מן הבית, נטל את מכשיר הטלפון הסלולרי שלה, השליכו לריצפה וגרם לשבירתו. לאחר מכן תקף הנאשם את המתלוננת באופן שהיכה אותה מכת אגרוף בפניה ואחז בגרונה, כתוצאה מכך נגרמה למתלוננת חבלה. בהמשך הפריע הנאשם לשוטרים אשר הגיעו למקום באופן הנטען בעובדה א'5 לאותו אישום.

3. בתאריך 18/1/16 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום הראשון - ביחס לעבירות שנעברו ביום 6/12/15, הורשע ובית המשפט הפנה אותו לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו.

בתאריך 23/5/16 לאחר שהנאשם כבר עבר את העבירות נשוא האישום השני שהוגש נגדו, ביקש הנאשם לצרף עבירות אלה.

באותו מעמד גם הודיע הנאשם על כוונה לצרף את עובדות ת.ד. 7860-12-14 אשר בעניינו הגיעו הצדדים להסדר טיעון שפרטיו הוצגו בישיבת 27/6/16.

4. בית המשפט הרשיע את הנאשם גם בעבירות שצירף, ושמע את המתלוננת שביקשה לומר את דבריה. הנאשמת ציינה כי הוא סולחת לנאשם, הילד המשותף שלהם רוצה את אבא שלו ובוכה, הם התחתנו מאהבה, כל זוג טועה, היא גרמה לזיכוח, היו צעקות, ובגלל זה הרביץ לה הנאשם.

תסקירי שירות המבחן:

5. לבקשת הסניגורית נדחה הדיון לשם קבלת תסקיר משלים, אשר התקבל ביום 27/6/16.

שירות המבחן התרשם מקיומה של מערכת יחסים זוגית סימביוטית ותלותית בין בני הזוג - הנאשם והמתלוננת, כשהנאשם מבטא צרכי שליטה גבוהים כלפי המתלוננת בקשר הזוגי.

במצבי כעס, פגיעות וחוסר סיפוק מהתנהלותה של המתלוננת כלפי הנאשם, הוא עלול להתנהל באלימות באופן בלתי צפוי ובלהט הרגע, תוך קושי בויסות רגשי כלפי המתלוננת.

התנהלותו פורצת הגבולות של הנאשם כפי שהשתקפה בעבירות נשוא האישום השני - כשהנאשם נתון תחת צווי החוק - מחזקת את התרשמות שירות המבחן כאדם שכבר בתקופת נערותו הטמיע נורמות שליליות בעלות מאפייני התנהגות עבריינית, הוא מתקשה לעמוד בגבולות פנימיים וחיצוניים.

הקושי של הנאשם מנפרדות רגשית מהמתלוננת, משתקף בעבירות ההפרה שביצע ומחזק את הערכה נשוא התסקיר הראשון בדבר קיומו של סיכון גבוה להשנות עבירות דומות כלפי המתלוננת.

שירות המבחן מעריך כי גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם - מאפייניו האישיותיים, העדר יכולת לעמוד בגבולות פנימיים וחיצוניים, העדר יכולת לקבל סמכות, והמעורבות בעבירות נוספות תוך הפרת תנאים מגבילים כשהנאשם נתון כבר בקשר עם שירות המבחן וממתין לתסקיר בעניינו - עולים על גורמי הסיכוי לשיקום, ומכאן שאין באפשרות שירות המבחן להמליץ על חלופות ענישה ושיקום העשויות להפחית סיכון להשנות עבירות.

לפיכך, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה הרתעתית אשר תציג בפניו גבול מוחשי להתנהגותו האלימה ופורצת החוק.

עמדת המאשימה:

6. המאשימה בטיעוניה הפנתה לכך שביחס לעבירות התעבורה נשוא ת.ד. 7860-12-14 הגיעו הצדדים להסדר ביחס לרכיבי הענישה.

7. ב"כ המאשימה ציין כי באישום הראשון יוחסה לנאשם תקיפה ברוטלית ואכזרית של המתלוננת, אשר הותירה על גופה חבלות של ממש. כתב האישום שצורף אף הוא מצביע על תקיפה הגורמת חבלה של ממש והפרעה לשוטרים.

8. הערכים החברתיים שנפגעו הם זכותו החוקתית של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות של כל גבר, זכותה של המתלוננת לחירות נפשית לחיות את חייה מבלי לחוב דין וחשבון לנאשם ומבלי לחשוש לחייה וכן הפגיעה בשלטון החוק והצורך לוודא קיומן של צווים שיפוטיים.

9. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה ביחס למעשי אלימות בתוך המשפחה שהן בעלי חומרה מיוחדת ולצורך ליתן עדיפות לאינטרסים של גמול והרתעה.

ב"כ המאשימה ביקש איפוא לקבוע מתחמי ענישה של מאסר בפועל שבין 12 ל-24 חודשים לגבי כל אחד ואחד מן האישומים.

10. אשר לנסיבות שאינן קשורות לעבירה - הפנה ב"כ המאשימה לתסקירי שירות המבחן לפיהן מדובר בנאשם המתקשה לקבל סמכות ועל סף תסכול נמוך, קשיי שליטה עצמית וקשיי התמודדות עם

קונפליקטיים, מנהלים יחסים תלתיים עם המתלוננת, כשהסיכוי להישנות עבירות אלימות כלפי המתלוננת הינו גבוה.

11. לאור כל אלה ביקש ב"כ המאשימה להטיל עונש מאסר בפועל ברף העליון לגבי כל אחד מהאישומים במצטבר, לאמץ את ההסדר ביחס לעבירות התעבורה ולהטיל את 6 חודשי המאסר במצטבר למאסרים בגין שני התיקים הפליליים, מאסר על תנאי מרתיע, פסילת רשיון נהיגה למשך 42 חודשים, קנס ופסילה על תנאי.

12. הנאשם היה עצור בין 7/12/15 עד ליום 11/1/16 ולאחר מכן נעצר בשל ההפרה ביום 24/3/16 עד מועד מתן גזר הדין.

עמדת ההגנה:

13. הסניגורית ביקשה שלא למצות את הדין עם הנאשם - מדובר בנאשם צעיר, שאין בעברו עבירות אלימות, והרשעתו משנת 2012 היא בגין עבירות שביצע בהיותו קטין.

14. הנאשם הודה, לקח אחריות וחסך בזמן שיפוטי לרבות העדת המתלוננת ועדים נוספים.

15. הסניגורית ביקשה לקבוע כי שני כתבי האישום מהווים אירוע אחד בהתאם להלכת בני ג'אבר - ניתן לראות בעבירות נשוא האישום השני עבירות נילוות לעבירות נשוא האישום הראשון וככאלה אירוע אחד המצדיק קביעת מתחם ענישה אחד.

16. אשר לאירוע המפורט בתיק התעבורה - מדובר באירוע מלפני כמעט שנתיים וחצי, כשההסדר בתיק המקורי היה ל-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

17. אשר לאמור בתסקירי שירות המבחן ובמיוחד ביחס לעמדת המתלוננת - בני הזוג נמצאים ביחד 3 שנים, מדובר באירוע ראשון, יש להם בן בן שנה וחצי, ופרנסת המשפחה נפגעת.

18. הנאשם בדבריו לפרוטוקול ביקש להתחשב, ציין כי עשה בעיות כי היה בלחץ, הוא ביחסים טובים עם המתלוננת, היא מתקשה להסתדר בלעדיו. לדבריו, הוא יתחיל חיים חדשים, לא יגיע שוב לבית המשפט, ישלוח בעצמו והם יבנו ביחד חיים טובים.

דין והכרעה:

19. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977), על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40ג לחוק הנ"ל).

20. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שלום גופה ובטחונה של המתלוננת, זכותה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה והפגיעה בשלטון החוק בהפרת ההוראה החוקית אשר אסרה על הנאשם ליצור קשר עם המתלוננת, כמו גם הפרעתו לשוטר במילוי תפקידו.

21. אשר למידת הפגיעה - היא באה לידי ביטוי בחבלות שנגרמו למתלוננת בכל אחד מן האירועים כאשר באירוע הראשון גם נזקקה לטיפול רפואי כמו גם במהות האיומים.

22. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

הנאשם היה המבצע היחיד של העבירות.

באירוע נשוא האישום הראשון תקף הנאשם את המתלוננת כשהיא נושאת בידיה את בנם התינוק - דחף אותה, לפת צווארה בתנועת חניקה וגרם לנפילתה ארצה בעודה אוחזת בבנם הקטין בן השנה וחצי.

חומרה נוספת מצאתי בכך שכשהודיעה המתלוננת לנאשם שבכוונתה להזעיק משטרה, איים להרוג אותה, את בנה ואת אימה וניפץ את מכשיר הפלאפון הנייד שלה.

באירוע נשוא האישום השני אשר צורף הגיע הנאשם לבית המתלוננת על אף הוראה חוקית שניתנה ביום 11/1/16 שאסרה עליו ליצור כל קשר עם המתלוננת, והתירה לו לצאת ממעצר הבית רק לצורך עבודה בליווי צמוד של מפקח בשעות מסוימות, באשר במהלך אותן שעות הגיע הנאשם לבית המתלוננת.

גם כאן שביקשה המתלוננת לצאת מהבית ניפץ הנאשם את מכשיר הפלאפון הסלולרי שלה.

הנאשם נטל את ילדם לידי וואמר לה כי הוא רוצה לקחת ממנה את הילד - דהיינו עשה ביחד שימוש.

גם כאן, תקף הנאשם את המתלוננת, וגרם לה לפצע בשפתה התחתונה אך כאן לא נזקקה לטיפול

רפואי.

כשהגיעו שוטרים למקום, נמלט הנאשם ובכך הפריע לשוטר למלא תפקידו.

23. בהתאם להוראת סעיף 40"ג על בית המשפט לקבוע האם מדובר בכמה עבירות המהוות כמה אירועים או כמה עבירות המהוות אירוע אחד לשם קביעת מתחם העונש ההולם.

בע.פ. 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** נקבע על ידי כב' השופטת ברק-ארז המבחן מהו אירוע אחד לשם קביעת מתחם העונש ההולם.

כב' השופטת ברק ארז קבעה כי על בית המשפט לקבוע מתחם ענישה אחד לפעולות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק. את התשובה לשאלה מהן גדר האירוע יש לגזור מנסיון החיים כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק יחשבו לאירוע אחד:

"ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים, או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה" (פסקה 5 לפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז).

גם על פי "מבחן הקשר ההדוק" ניתן לומר כי עבירות נשוא כתב האישום מהוות אירוע אחד אם כי העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים יכולה לשוות לו מידה של חומרה, וכאשר בית המשפט מחליט שאירוע מסוים כולל יותר מעשה אחד - צירופים של עונשי המקסימום שניתן להטיל בגין כל אחד מהמעשים עשוי לקבוע את התקרה העליונה האפשרית למתחם הענישה בגין האירוע.

כב' השופט פוגלמן קבע באותו עניין, לאחר שהצטרף בנימוקיו לכב' השופטת ברק-ארז כי להשקפתו התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן וכוללות גם מעשים שונים ביחס לקורבנות שונים ובמקומות שונים כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת.

הבחינה אם העבירות מהוות אירוע אחד, היא תכליתית פונקציונלית ומתחייבת מנוסחו הרחב של סעיף 40"ג המותיר לערכאה הגוזרת את הדין מתחם רחב של שיקול דעת המאפשר גמישות ביחס לאפשרות לצרף מעשים רבים לכדי אירוע אחד.

בבואי איפוא להחיל את המבחנים הנ"ל על שני כתבי האישום בעניינו של הנאשם בפני, אינני מקבלת את טענת הסניגורית כי מדובר באירוע אחד.

גם אם מדובר באותה מתלוננת - בת זוגו של הנאשם, אין מדובר באירוע מתגלגל או בתכנית עבריינית אחת. האירוע הראשון התקיים ביום 6/12/15 ואילו האירוע השני התקיים ביום 24/3/16, דהיינו למעלה מ-3 חודשים לאחר האירוע הראשון, כשבין שני האירועים "זרמו מים רבים בנהר" - הנאשם נעצר בגין האישום הראשון, הודה בעובדות כתב האישום, שוחרר בתנאים מגבילים, אותם הפר באישום השני, וביצע את העבירות נשוא האישום השני כשהוא ממתין לקבלת תסקיר שירות המבחן.

באישום השני, עבר הנאשם בנוסף עבירות שאינן בהכרח ביחס למתלוננת - עבירות של הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירות שמאפייניהם הם הפגיעה בסדרי השלטון והמשפט, זלזול בהחלטה שיפוטית שניתנה כדין והכשלת מי שהופקד על קיום החוק ואכיפתו.

אשר על כן אין בכוונתי לקבוע מתחם עונש כולל לאירוע כולו, אלא לקבוע מתחם עונש הולם ביחס לכל אחד ואחד מן האירועים - זה נשוא האישום הראשון וזה נשוא האישום השני, אך בכוונתי לגזור עונש כולל ביחס לכל האירועים בהתאם להוראת סעיף 40"ג(ב) לחוק העונשין.

24. בהתחשב איפוא בעיקרון ההלימה, בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה באותם ערכים, בנסיבות הקשורות בעבירה ובמדיניות הענישה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נשוא האירוע-האישום הראשון מיום 6/12/15 נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, ואילו מתחם העונש ההולם נשוא האירוע-האישום השני מיום 24/3/16 נע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל.

25. אשר לעבירות נשוא ת.ד. 7860-12-14 בכוונתי לאמץ את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים באשר נחה דעתי כי הסדר הטיעון מקיים את האיזון הראוי כפי שנקבע בהלכת פלוני.

הסדר זה כלל רכיבי ענישה של 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רשיון נהיגה ל-42 חודשים, פסילת רשיון נהיגה על תנאי וקנס לשיקול דעת, כאשר בהמשך אתיחס לאופן ריצוי מאסר זה ביחס למאסר שבכוונתי להטיל בתיק הפלילי.

26. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, הן בעבירות נשוא כתב האישום המקורי והן בעבירות נשוא כתב האישום שצורף, עם זאת חומרה יתירה יש לעובדה כי לאחר שהנאשם הודה והורשע בעבירות נשוא כתב האישום המקורי ביום 18/1/16 ובעודו ממתין כי יתקבל בעניינו תסקיר שירות מבחן הוא חזר ועבר את העבירות נשוא האישום השני ובכך מעל באמון שניתן בו, זלזל בבית המשפט והוכיח כאלף עדים כי אין מורא הדין על פניו וכי התרשמות שירות המבחן ממנו בדבר העדר יכולת לקבל סמכות, הינה התרשמות מדויקת.

לחובת הנאשם הרשעה קודמת בעבירות רכוש - הרשעה מיום 2/2/12 בגינה הוטל עליו מאסר בן 15

חודשים בנוסף לכל עונש אחר.

אכן אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות אלימות, אימים, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטט במילוי תפקידו.

מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם ממשיך לסכן את המתלוננת, כי הוא אינו מתאים לטיפול או לשיקום ובשלב זה אין אינדיקציה להפחתת סיכון להישנות העבירות.

כפי שמציינת קצינת המבחן גורמי הסיכון עולים על גורמי הסיכוי לשיקום.

לא זו בלבד שלאור מסקנה זו לא ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא, אלא יש בכך כדי להצדיק הטלת ענישה שאינה מצויה ברף התחתון של המתחם שקבעתי.

אמנם המתלוננת בדבריה לפרוטוקול ציינה כי הוא סולחת לנאשם והביעה רצון לשקם את חייה עימו, אך בנסיבות העולות מתסקירי שירות המבחן עולה כי יש ליתן לעמדתה זו משקל נמוך מאוד.

הנאשם שהה במעצר בגין העבירות נשוא האישום הראשון בין 7/12/15 עד 11/1/16 עת שוחרר ע"י המותב בתנאים, אותם הפר, ובשל כך נעצר ביום 24/3/16 ומאז הוא עצור, למרות זאת וכאמור מהתסקיר המשלים הנאשם בדבריו עצמו ממשיך להתקשר למתלוננת - על פי דיווחיו בכל רבע שעה מתוך דאגה וגעגועים.

הנאשם בהודייתו חסך מזמנו של בית המשפט, של הצדדים ושל העדים ובמיוחד חסך את העדת המתלוננת ובני משפחתה על כל המשתמע מכך.

הנאשם הביע צער וחרטה וביקש לתת לו הזדמנות לשקם את חייו עם המתלוננת.

27. בהתחשב בכל אלה אני דנה את הנאשם לעונשים דלקמן:

אני דנה את הנאשם למאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים מהם יקוזזו ימי המעצר שבין 7/12/15 עד 11/1/16 ומיום 24/3/16 עד מתן גזר הדין.

בגין עבירות התעבורה אני דנה את הנאשם למאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים כאשר מתוך תקופה זו 3 חודשים ירצו בחופף למאסר אותו הטלתי ו-3 במצטבר לו, כך שעל הנאשם לרצות בסך הכל 15

חודשי מאסר בקיזוזים דלעיל.

אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי לא יעבור אחת מהעבירות דלקמן: איומים, גרימת היזק לרכוש בזדון, הפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי לא יעבור אחת העבירות של נהיגת רכב בזמן פסילה, הפקרה אחרי פגיעה, נהיגה ללא רשיון נהיגה, וגרימת תאונת דרכים.

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 42 חודשים.

אני פוסלת את הנאשם על תנאי מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים.

אני מטילה על הנאשם קנס כספי בסך של 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל בתום 30 יום מיום שיסיים לרצות את עונשו.

המוצגים יוחזרו לבעלים

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ג תמוז תשע"ו, 19/07/2016 במעמד הנוכחים.

אורית קנטור , סגנית נשיא